

Až si pro mě přijdou funebráci

Až skončí můj život v ten slunečný den,
můj tělo vynesou z pokoje ven.
Propluje lehkost nohama napřed,
do černé sanitky, na ní je anděl.

Není opravdová, jen nalepovací obrázek se kouká,
proč tahle holka byla tak hloupá.
Světlo jí zabilo - tu noční vřelou,
která neznala v pití zla mru.
Pila a pila, až zžerla docela,
ze slanných slz lidí bžvala veselá.
Ale neznala hranice, však byla mladá,
a přec na dobu volnosti vzpomenu ráda.
Ale byla jen smrtelná, kulka si našla cíl,
krev a moc temně odešla z modrých žil.

Nad její mrtvolou sklenu se Slunce a mouchy,
ta tmavá krev je moučnatě dobrá.
To vše vřelě anděl nalepen na dveřích,
tělo bude pryč, bude něže ve?
Já jako duše te přestanu jsem.
A ty, milé funebráku, můj tělo si vem!

www.psanci.cz